

det mig derfor i Genhold til det Anførte, at hvis man i det Hele taget vil tilstede dette og ikke heelt vil udelade Bestemmelsen derom, saa bør man hellere tilstede det i det Omfang, hvori det er indrømmet ved den kjøbenhavnsske Lov. — Endnu skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler (Tobiesen) uttrede angaaende Lovforslagets § 29. Foraavidt han fandt Noget at erindre imod, at Appel af den heromhandlede Art Sager, naar Straffen ikke er højere end 10 Rd., skal kunne finde Sted efter en Bevilling af Justitsministeriet, uagtet de egentlig ere inappellable, da vilde jeg give ham Ret heri, og hans Betragtninger i saa Henseende vilde være rigtige, dersom man kunde antage, at den Slags Bevillinger let vilde blive meddeelte af Justitsministeriet. Dette antager jeg imidlertid ikke, og Grunden til, at en saadan Bestemmelse efter min Mening ikke kan undværes, er den, at der i enkelte af disse Sager kan blive Tale om at afgjøre visse Principspørgsmaal, saaledes f. Ex. Spørgsmaalet, om en vis Handling overhovedet er strafbar eller ikke er strafbar. Med Hensyn til saadanne Principspørgsmaal bør der formeentlig gives en Vej, ad hvilken de kunde bringes ind for de øverste Domstole. Det kan dog ikke gaae an, at en Politimester i en enkelt Kjøbstad f. Ex. erklærer en vis Handling for at være ustrafbar og fuldstændig tilladt, som Landets øvrige Domstole, ja dets øverste Domstol, ansee for strafbart. Dermaa gives en Vej, ad hvilken saadanne Spørgsmaal kunne bringes under Prøvelse, men det vil ikke kunne paavises, naar en saadan Bevilling ikke kan meddeles af Justitsministeriet. Efter vor bestaaende Retsforfatning kunne nemlig Sager, som ere inappellable, ikke blot ikke appelleres fra privat Side, men heller ikke fra offentlig Side. Jeg siger, at de ikke kunne det, thi vel kan dette maastee være tvivlsomt, men det er idetmindste en meget almindelig udbredt Mening blandt Juristerne, at de ikke kunne det, og at det Offentlige, at Ammanden ogsaa behøver Bevilling fra Justitsministeriets Side for at kunne bringe saadanne Sager ind for de øverste Domstole. Det turde derfor, som sagt, være temmelig nød-

vendigt under den nuværende Retsforfatning, at denne Udvei ikke bliver lukket. Jeg er derimod ganske enig med det ærede Medlem deri, at det vilde være meget beklageligt, hvis saadanne Bevillinger skulde kunne opnaaes i saadanne Tilfælde, hvor hele Spørgsmaalet, hvorom det dreier sig, er det, at Vedkommende mener, at det er en for høj Mulct, han er idømt, eller at Bewiset ikke er tilstrækkeligt eller deslige. Det er efter min Anskuelse kun, hvor det er egentlige Principspørgsmaal, der ligge for, at saadanne Bevillinger bør gives. — Den ærede Taler (Tobiesen) gjorde tillige nogle andre Bemærkninger med Hensyn til § 29, som jeg heller ikke kan lade være ganske fort at berøre uden dog forøvrigt at ville gaae nærmere ind paa dem, idet jeg ikke kan Andet end tildeels sympatisere med de Anskuelser, som laae til Grund for hans Udtalelser i saa Henseende. Jeg er saaledes ganske enig med ham i, at det virkelig vilde være ønskeligt, om Formerne med Hensyn til Appellen af de heromhandlede smaa Sager kunde gjøres saa lidet besværlige som muligt, og at man kunde indskrænke de nugældende Formaliteter i denne Retning. Jeg skal f. Ex. nævne een Formalitet — det er muligt, at jeg staaer noget individuelt med min Anskuelse derom, men, siden hele dette Punkt er kommet paa Bane, kan jeg ikke lade være at nævne den — nemlig Anvendelsen af Actoraterne ved vore Overretter, som man efter min Formening uden Skade kunde undvære i denne Art Sager. Jeg er ligeledes ganske enig med den ærede Taler i, at det er en Sag, som vel kunde være værd at overveie, om Staten ikke nutildags paatager sig altfor Meget ved ganske at besørge og ialfald foreløbigt at bestoede en hvilken som helst Appel af disse Sager, saa at de Paagældende aldeles ikke have nogen Uleilighed i saa Henseende, og om ikke et andet System kunde være ønskeligt, hvorefter de Paagældende selv skulde have nogen Uleilighed og Bekostning derved.

Justitsministeren: Det har glædet mig meget at erfare den Tilslutning, som det foreliggende Lovforslag har fundet her i Thinget, idet de Bemærkninger, som ere faldne fra forskellige